

نهریت و بههره‌ی تاکه‌کەس

نووسینی/ ت. س. ئیلیهت

وهرگیرانی له ئینگلیزییهوه/ عهتا قهره‌داخی

- ۱ -

له نووسینی ئینگلیزیدا به دهگمەن قسه له‌باره‌ی نهریتهوه ده‌کەین، ههرچه‌نده ناوبه‌ناو له ئه‌نجامی په‌ستی و نیگه‌رانی ئاماده‌نه‌بوونیدا ناوه‌که‌ی به‌کارده‌هێنین. ئیمه ناتوانین ئاماژه بو نهریت یان نهریتیک بکه‌ین، به‌لکو له‌باشترین دۆخدا، زیاتر ئاوه‌لناوه‌که‌ی به‌کارده‌هێنین بو ئه‌وه‌ی بلێین شیعری فلان نهریتیه، یان ته‌نانهت زور نهریتیه. ئهم وشه‌یه مه‌گه‌ر له ده‌سته‌واژه‌ی سه‌رزهنش‌تکردندا، ئه‌گینا له‌وانه‌یه به ده‌گمەن ده‌ربکه‌وێت. ئه‌گه‌ر کاره‌که به‌مجۆره بێت، ئه‌وا ئاماژه‌یه‌کی نااسکرای په‌سندکردن هه‌لدگری‌ت، له‌گه‌ل ئه‌و واتا شاراوه‌یه‌ی که ده‌یگه‌یه‌نێت، په‌یه‌وست به‌و کاره‌ی که په‌سند کراوه، هه‌ندیک بنیاتناوه‌ی شوینه‌واری رازی‌که‌ر هه‌ن. به‌زمحمه‌ت ده‌توانیت ئهم وشه‌یه به‌گوێ ئینگلیزی ئاشنا بکه‌یت، به‌بێ ئهم ئاماژه خوشیه‌ینه‌ره بو زانستی د‌ل‌نیا‌که‌ره‌وه‌ی شوینه‌وار.

به د‌ل‌نیا‌یه‌وه پ‌ن‌ا‌چ‌ن‌یت له هه‌له‌سه‌نگاندنی ئیمه‌دا بو نووسه‌رانی زیندوو یان مردوو، ئهم وشه‌یه ده‌ربکه‌وێت. هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌ک، هه‌موو ره‌گه‌زێک، ته‌نها هه‌ر ئاراسته‌ی داهینانی خویی نیه، به‌لکو ئاراسته‌ی ره‌خنه‌یی تایبه‌تی خۆشی هه‌یه، ته‌نانهت زورتر له که‌موکوری و سنووردارییه‌کانی خوه ره‌خنه‌یه‌کانی خوی ب‌ن‌ا‌گ‌ایه له چاو ئه‌وه‌ی له به‌هره‌داره داهینه‌ره‌کانیدا هه‌یه. ئیمه له‌و بارسته گه‌وره‌یه‌ی نووسینی ره‌خنه‌یی که له زمانی فه‌ره‌نسیدا ده‌رکه‌وتوو، میتود یان خوی ره‌خنه‌یی فه‌ره‌نسییه‌کان ده‌زانین، یان پ‌ی‌مان‌وا‌یه ده‌یزانین. ئیمه ته‌نها به‌و ئه‌نجامه ده‌گه‌ین (که خه‌لکی نا‌ه‌وش‌یارین) و فه‌ره‌نسییه‌کان له ئیمه ره‌خنه‌گرترن، ته‌نانهت هه‌ندێ جاریش که‌مێک شانازی به‌و راستیه‌وه ده‌کەین، وه‌ک ئه‌وه‌ی فه‌ره‌نسییه‌کان که‌متر خۆبه‌خۆ-عه‌فه‌وین-بن. له‌وانه‌یه به‌جۆره‌ش بن، به‌لام ده‌شیت ئیمه بیرێ خۆمانی بخه‌ینه‌وه که ره‌خنه وه‌ک هه‌ناسه‌دان شتی‌که هه‌ر ده‌بیت ببیت و نابیت ئیمه له‌وه خراپتر بین بو خسته‌نه‌رووی ئه‌وه‌ی به‌م‌ش‌که‌ماندا گوزمه‌ده‌کات کاتیک کتیبیک ده‌خوینینه‌وه و هه‌ست به‌سۆزیک ده‌کەین به‌رامبه‌ری، بو ره‌خنه‌گرتن له عه‌قلی خۆمان له کاره ره‌خنه‌یه‌کانی ئه‌واندا. یه‌کێک له‌و راستیانه‌ی که ده‌شیت لهم پرۆسه‌یه‌دا رووناکی بکه‌وێته سه‌ر، مه‌یلی ئیمه‌یه بو پ‌ی‌دا‌گری‌کردن، کاتیک ستایشی شاعیری‌ک ده‌کەین، له‌سه‌ر ئه‌و لایه‌نانه‌ی به‌ر هه‌مه‌که‌ی که تێیدا که‌مترین لێکچوونی له‌گه‌ل هه‌ر

کەسیکی تردا ههیه. لهم لایهانه یان لهم بهشانهی کارهکهیدا، ئیمه واینیشان ددهین ئهوه ددهوزینهوه که تاکهکەسییه، واته ئهوهی که جهوههری تایبهتی مروقه .

ئیمه به ئاسودهیهوه له جیاوازی شاعیریکی لهگهڵ شاعیرانی پیش خویدا رادهمین، به تایبهتی ئهوانهی که راستهخۆ پیش ئهم دین. ئیمه ههول ددهمین شتیکی بدوزینهوه که بتوانریت پهرت بکریت بۆ ئهوهی چێزی لی وهربگریت. له کاتیکدا ئهگەر ئیمه بهبی ئهم لایهنگیرییه له دنیای شاعیریکی نزیکی ببینهوه، ئهوا زۆرجار بۆمان دهردهکهوێت که نهک تهنها له باشتترینهکانه، بهلکو دهگمەنترین بهشهکانی کارهکانی لهوانهیه ئهوانه بن که شاعیره مردووهمان، واته پیشینانی خۆی، به ئهوپهری پێداگرییهوه تێیدا دلنایایی له نهمیری خۆیان دووپات دهکەنهوه. من مههستم قوناغی کاریگهری ههرزهماری نیه، بهلکو مههستم قوناغی پێگهیشتنی تهواوه.

بهلام ئهگەر تاکه شیوهی نهريت، واته به میراتیکردن، پیکبیت له پهیرهوکردنی رینگاکانی نهوهی راستهوخۆی پیش ئیمه له پابهندبوونیکی کویرانه یان ترسنوکانهیدا به سهركهوتنهکانی، ئهوا دهبی نهريت به شیوهیهکی ئهرینی هانهدریت. ئیمه زۆریکی له شهپۆلی سادهی لهو جورهمان بینیه که به زوویی لهناو لهما ونبوون، تازهگهری له دووبارهکردنهوه باشتره. نهريت بابهتیکی گرنگی زۆر فراوانتره. ناتوانریت به میرات وهربگریت و ئهگەر نهريت بویت، دهبیت به کارو کوششی زۆر بهدهستی بهیئت. نهريت له پلهی یهکهما، ههستی میژوویی لهخۆدهگریت، که دهشیت ئیمه بۆ ههر کەسیک تا ئەندازهیهکی زۆر وهک شتیکی رهتتهکراوه ناویبهینین که لهوای تهمهنی بیست و پینجهمین سالی بهردهوام بیت لهوهی بیته شاعیر. ههستی میژوویی تێروانیییک لهخۆدهگریت، نهک تهنها بۆ بهسهههچوونی رابردوو، بهلکو بۆ ئامادهبوونی رابردوو. ههستی میژوویی مروف ناچار دهکات نهک تهنها له رینگای کاریگههههه به نهوهکهی خۆی بنووشت، بهلکو به ههستیکهوه که تهواوی ئهدهبیاتی ئههروپا له هوممهروه لهناویدا تهواوی ئهدهبیاتی ولاتهکهی خۆی بوونیکی هاوکاتی ههیه و ریکهستنیکی هاوکات پیکدههینیت. ئهم ههسته میژوویییه که ههستکردنه به نهمری و ههروهها ههستکردنه به کاتیبوون و ههستکردنه به نهمری و کاتیبوون پیکهوه، ئهوهیه که نووسه دهکات به نهريت. ههروهها له ههمان کاتدا ئهوهیه که نووسه وا لیدهکات به وردی ئاگاداری شوینی خۆی بیت له کاتداو ئاگاداری هاوچهرخیتی خۆی بیت.

هیچ شاعیریکی، هیچ هونهرمهندیکی بواری ههر هونهریکی، بهتهنها مانای تهواوی خۆی نیه. گرنگی ئهوه، ههلهسهنگاندنی ئهوه، ههلهسهنگاندنی پهیهههههه ئهوه بۆ شاعیران و هونهرمههههه کۆچکردوو. تو ناتوانیت بهدانانی شاعیریکی بهتهنیا بههای پێدهیت، پێویسته ئهوه شاعیر-هونهرمههههه بهخهته بهرامبهه مردووهمان و لهگهڵ ئهواندا بهراوردی بکهیت. مههستم لهمه بهمهیهکی جوانیناسیهه، نهک تهنها

رمخنه می میژووی. پښوېستی ئهوهی که ئهوه- ئهوی شاعیر- خوی لهگه‌ئیدا بگونجیت، لهگه‌ئیدا یه‌ک‌گرتوو بیت، یه‌کلایه‌نه نیه. ئهوهی رووده‌دات کاتیک به‌ره‌مییکی هونه‌ری نوئ داده‌هینریت، شتیکه له یه‌ک کاتدا به‌سهر هه‌موو ئهوه به‌ره‌مه هونه‌ریانهدا رووده‌دات که له پیش ئه‌مووه دین. نیشانه‌و شوینه‌واره هه‌بووه‌کان له نیوان خویاندا ریک‌خستنیکیی نموونه‌یی پیکده‌هینن، که به هاتنه‌ناومه‌وی به‌ره‌مییکی هونه‌ریی نوئ (به‌راستی نوئ) بۆ ناویان، گۆرانکاری ده‌کریت. ئهوه ریک‌خستنیه‌ی هه‌بوو پیش هاتنی کاره نوییه‌که، ته‌واو بووه. بۆ ئهوهی دواي هاتنی کاره نوییه‌که، ئهوه ریک‌خستنیه به‌رده‌وام بیت، ده‌بیت ته‌واوی ئهوه ریک‌خستنیه- ئهوه سیسته‌مه‌ی هه‌بوو، ته‌نانه‌ت ئه‌گهر زور به رووکه‌شیش بیت، بگۆردریت. به‌م شیویه‌یه په‌یوه‌ندییه‌کان و ریزه- قه‌باره‌و به‌هاکانی هه‌ر به‌ره‌مییکی هونه‌ری به‌رامبه‌ر به‌کوی گشتی ریک‌ده‌خرینه‌وه. ئه‌مه‌ش ریکه‌وتن و گونجانه له نیوان کون و نویدا. هه‌رکه‌سیک ئه‌م بیروکه‌یه‌ی ریک‌خستنن و شیویه‌ی ئه‌ده‌بی ئه‌وروپی و ئه‌ده‌بی ئینگلیزی په‌سه‌ند کردبیت، وای نابینیت که کاریکی نابهجی بیت که پښوېست بیت رابردوو به‌ نیستا بگۆردریت، نیستا له‌لایهن رابردوووه ئاراسته ده‌کریت. ئهوه شاعیره‌ی که له‌مه به‌ئاگایه، له‌کیشه‌و به‌رپرسیارنیه مه‌زنه‌کانیش به‌ئاگاده‌بیت.

به مانایه‌کی تایبته ئهوه شاعیره ئه‌وه‌ش ده‌زانیت، که بی چهنوچوون ده‌بیت به‌ پښه‌ره‌کانی رابردوو هه‌له‌سه‌نگاندنی بۆ بکریت- حوکه‌ی به‌سه‌ردا بدریت- من ده‌لیم حوکه‌ بدریت نه‌ک له‌ لایهن ئه‌وانه‌وه په‌لی بېرریت، نه‌ک حوکه‌ بدریت به‌وه‌ی باشه هه‌روه‌ک به‌ره‌می مردوو‌ه‌کان، یان خراپتره یان باشتره له‌چاو به‌ره‌می ئه‌واندا. هه‌روه‌ک به‌ دلناییه‌وه ناشیت به‌ یاسای رهنه‌گرانی مردوو حوکه‌ بدریت. ئه‌وه‌ش حوکه‌یه‌که، به‌راوردیکه، که تئیدا دوو شت له‌لایهن یه‌کتره‌وه ده‌پوورین. ئه‌وه‌ش ته‌نها خو‌گونجاندن ده‌بیت و مانای ئه‌وه‌یه ئه‌گهر کاره نوییه‌که له‌ راستیدا به‌ هیچ شیویه‌یه‌ک گونجاونه‌بیت، ئه‌وا نوییش نابیت، له‌به‌رئوه نابیته کاریکی هونه‌ری. ئیمه به‌ته‌واوی نالین که نوئ پر به‌هاتره چونکه له‌ناو خویدا ده‌گونجیت، به‌لام گونجانی له‌ناو‌خویدا تاقیکردنه‌وه‌ی به‌هاکه‌یه‌تی، واته به‌های تاقیکردنه‌وه‌ی. ئه‌وه‌ش راسته که ته‌نها به‌ هیواشی و به‌ وریاییه‌وه ده‌توانریت ئه‌وه پیاده‌بکریت، چونکه هیچ کام له ئیمه دادوه‌ری بی هه‌له‌ی هاوتاکردن نین. ئیمه ده‌لین: وا ده‌رده‌که‌ویت هاوتابیت و له‌وانیه تاکه‌که‌سی بیت، یان وا ده‌رده‌که‌ویت تاکه‌که‌سی بیت و ده‌شیت هاوتا بیت، به‌لام ئیمه به‌زمحمه‌ت بۆمان ده‌رده‌که‌ویت که یه‌کی‌کیانه و ئه‌وی تریان نیه.

بۆ ئه‌وه‌ی بچینه سه‌ر لیک‌دانه‌وه‌یه‌کی روونتری په‌یوه‌ندی شاعیر به‌ رابردوووه‌وه: شاعیر نه‌ده‌توانیت رابردوو وه‌ک یه‌ک پیکهاته، یان وه‌ک قومیکیی هه‌ره‌مه‌کی وه‌ربگریت، نه‌ده‌توانیت خوی به‌ ته‌واوی له‌سه‌ر یه‌ک یان دوو سه‌رسامی تایبته بنیادبنیت، نه‌ ده‌توانیت خوی به‌ ته‌واوی له‌سه‌ر یه‌ک قوناغی په‌سه‌ندکراو پیکه‌هینیت. ریگای یه‌که‌م بوارپندراو نیه، دووه‌م ئه‌زموونیکیی گرنگی سه‌رده‌می لاوینیه، سییه‌میش ته‌واوکه‌ریکی خوش و دلخوازه. پښوېسته شاعیر زور به‌ئاگا بیت له‌ ره‌وتی سه‌ره‌کی، که به

هیچ جوړیک به شیوهیهکی بېگوران بهناو ناوه هره بهناوبانگهکاندا گوزهرناکات. دهبیت شاعیر تهواو ناگاداری ئهو راستییه ناشکرایه بیت که هونهر هرگیز پهرناسهنتیت، بهلکو بابهتهکه ئهوهیه که کهرستهی هونهر هرگیز به تهواوی ههمان شت نیه- بهردهوام دهگوریت-. پېویسته شاعیر ناگاداری ئهوه بیت که عقلی ئهروپا- عقلی ولاتهکهی خوی- عقلیکه لهگهل رویشتنی کاتدا دهزانیت زور له عقلی تاییهتی خوی گرنکتره- عقلیکه دهگوریت و ئهم گورانکارییه بریتیه له گهشهکردنیک که له ریځای خویدا دهستبرداري هیچ شتیک نابیت، واته نه ئاسهواری شکسپیر، یان هومیرؤس، یان وینهکیشانی سهر بهردی قوناغی نهخشهسازی ماجدالینی بهلاوه نائیت. ئهو گهشهکردنه، لهوانیه پوختهکردن بیت، بهدلنیاپیهوه ئالوزبوونه، له روانگهی هونهرمهندهوه، هیچ باشتکردنیک یان پهرسهندنیک نیه. لهوانیه تهناهنهت هیچ چاککردنیک نهبیت له روانگهی دهرووناسهوه یان تا ئهو مهودایه نهبیت که ئیمه خهیالی دهکمین. لهوانیه له کوتاییدا تنها لهسهر بنهمای ئالوزی ئابووری و ئامیرسازی وهستاویت. بهلام جیاوازی ئیستا و رابردوو ئهوهیه که ئیستای هوشیار بهناگاییهکه له رابردودا، بهریځایهک تا رادهیهک هوشیاری رابردوو بو خوی ناتوانیت نیشانی بدات.

کسپیک گووتی: نووسهرانی مردوو له ئیمه دوورن، چونکه ئیمه زور لهوه زیاتر دهزانین که ئهوان دهیانزانی. به وردی ئهوان ئهون که ئیمه دهیانناسین. من چالاکم له بهرامهر نارهازیهتییهکی ئاساییدا بهرامهر بهو شتهی که به روونی بهشیکه له بهرنامهکه بؤ پیشه- پیشهسازی- شاعر. نارهازیهتییهکه ئهوهیه که ئهو بیروباوهره پېویستی به ئاستیکي زوری زانین (فیرکاری) ههیه، ئهوش داوایهکه که دهوانریت به پهنابردن بو ژيانی شاعیران له هر کومهلگایهکی شاعیریدا رهنهت بکریتهوه. تهناهنهت دلنیاپی لهوه دهکریتهوه که ئاستیکي زور له زانین ههستی شاعیری دهسریتهوه یان دهیشیوینیت. له کاتیکدا، هرچهنده، ئیمه پیداکرین لهسهر ئهوهی که شاعیر دهبی ئهوهنده بزانتیت که بهسهر وهرگرنتی پېویستی خویی و تهملهلی پېویستی خویدا تینهپهریت. ههروهک شتیکي پهسهندنیه زانین له هر شتیکدا قهتیس بکریت که بتوانریت بخریته شیوهیهکی بهسوودهوه بو تاقیکردنهوهکان و ژووری وینهکیشان، یان بخریته شیوازه بانگهشهیهکی زیاتر خونمایشکهرانهوه. ههندیک دهتوانن زانست وهربگرن، بهلام ئهوانهی زیاتر خاو و خلیچکن پېویسته عهرق له پیناوی بهدیهنانیدا بریژن. شکسپیر میژووی بنچینهیی زیاتری له پلوتارکهوه بهدهستهئنا بهراورد بهوهی زوربهی پیاوان دهیانتوانی ئهوه له تهواوی مؤزمخانهی بهریتانیدا بهدهستییهئین. ئهوهی پېویسته پیداکری لهسهر بکریت ئهوهیه که شاعیر دهبیت هوشیاری رابردوو پهرهپیدات یان دهستههر بکات و به دریژایی کاروانی ژيانی پیشهیی خوی بهردهوام بیت له پهرهپیدانی ئهم هوشیاریه.

ئهوهی پروودهات خو بهدهستهوه دانی بهردهوامی- شاعیر- خویهتی وهک ئهوهی له ئیستادا ئهو خو بهدهستهوه دانه له پیناوی شتیکي بهنرختردایه. پیشکهوتنی هونهرمهند خو بهختکردنیکي بهردهوامه،

له‌ناوچوونی به‌رده‌وامی که‌سایه‌تیه. پیناسه‌کردنی ئهم پرۆسه‌ی ناکه‌سایه‌تیکردن و په‌یوه‌ندییه‌که‌ی به‌هه‌ستی نه‌ریت‌هوه‌ ده‌مین‌تیه‌هوه. هه‌ر له‌م دامالینی که‌سایه‌تیه‌دایه‌ که‌ ره‌نگه‌ بگوتری هونه‌ر له‌ بارودۆخی زانست نزیک ده‌بیت‌هوه. بۆیه‌ بانگه‌ش‌ت‌ان ده‌که‌م بۆ بیرکردنه‌وه‌ وه‌ک لیکچوونیک‌ی پینشارکراو، ئهو کرداره‌ له‌به‌رچاو بگرن که‌ کاتیک پرووده‌دات که‌ که‌میک پلاتینی وردی ریشالی ده‌خ‌ریته‌ ژووریک‌هوه‌ که‌ ئوکسجین و دووم ئوکسیدی گوگردی تیدایه‌.

-۲-

ره‌خنه‌ی راست‌گو‌یانه‌ و نه‌رخاندنی هه‌ستیارانه‌ ئاراسته‌ی شاعیر ناکریت، به‌لکو ئاراسته‌ی شاعر ده‌کریت. ئه‌گه‌ر سه‌رنجی هاواره‌ سه‌رلێش‌واوه‌کانی ره‌خنه‌گرانی رۆژنامه‌ و چرپه‌چرپی دووباره‌ی ئهو جه‌ماوه‌ ده‌مین که‌ به‌ دوایدا دیت، گو‌یمان له‌ ناوی ژماره‌یه‌کی گه‌وره‌ی شاعیران ده‌بیت. ئه‌گه‌ر ئیمه‌ به‌‌دوا‌ی زانی‌نی کتیبی شیندا نه‌گه‌رین، به‌لکو به‌‌دوا‌ی چیرۆکی شاعردا بگه‌رین و داوا‌ی شاعریک بکه‌ین، ئهو به‌ ده‌گه‌م‌ن ده‌یدۆزینه‌وه‌. من هه‌ول‌مداوه‌ ئاماژه‌ به‌ گرنگی په‌یوه‌ندی ئهم شاعیره‌ به‌ شاعیره‌کانی تری نووسه‌رانی ترموه‌ بکه‌م، هه‌روه‌ها پینشاری چه‌مکی شاعیرم کردووه‌ وه‌ک گشتیک‌ی زیندوو له‌ هه‌موو ئهو شاعیرانه‌ی که‌ تا ئیستا نووسراون. لایه‌نی تری ئهم تیۆرییه‌ ناکه‌سیه‌ی شاعر په‌یوه‌ندی شاعیره‌که‌یه‌ به‌ نووسه‌رکه‌یه‌وه‌. هه‌روه‌ها من له‌ ریگای لیکچوونیک‌هوه‌ ئاماژه‌م به‌وه‌ کرد که‌ عه‌ق‌لی شاعیری پینگه‌ش‌توو جیاوازه‌ له‌ عه‌ق‌لی شاعیری پینگه‌ش‌توو، به‌تایه‌تی که‌ ئهو په‌یوه‌ندی به‌ هیچ هه‌لسه‌نگاندنیک‌ی که‌سایه‌تیه‌وه‌ نیه‌، هه‌روه‌ها مه‌رج نیه‌ ئهو بایه‌خدار بیت یان ئهو شتی زیاتری هه‌بیت بۆ ئهو‌ی بی‌لایت، به‌لکو زیاتر ئه‌وه‌یه‌ ببیته‌ ناوه‌ندیکی وردتر که‌ تیدا هه‌سته‌ تایه‌ته‌کان، یان هه‌سته‌ زور جو‌راو‌جو‌ره‌کان، ئازادین بچه‌ ناو پینگه‌ته‌ی نو‌یه‌.

ئهم لیکچوونه‌ لیکچوونیک‌ی هاندەر بوو. کاتیک ئهو دوو ماده‌ گازه‌ی پینشت‌ر باسکران له‌ بوونی تالیک‌ی پلاتیندا تیکه‌ل ده‌کرین، ترشی گوگرد دروست ده‌که‌ن. ئهم تیکه‌ل‌کردنه‌ ته‌نها له‌ دۆخیک‌دا پرووده‌دات که‌ پلاتینه‌که‌ هه‌بیت، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ش ترشه‌ تازه‌ دروستبووه‌که‌ هیچ ئاسه‌واری پلاتینی تیدا نه‌بیت و پلاتینه‌که‌ خۆی به‌رواله‌ت هیچ کاریگه‌ریه‌کی له‌سه‌ر نه‌بیت، واته‌ به‌ ناچالاکی و بی‌لایه‌نی و نه‌گۆری ماییت‌هوه‌. عه‌ق‌لی شاعیر پارچه‌ پارچه‌ی پلاتینه‌. له‌وانه‌یه‌ به‌ شیوه‌یه‌کی به‌شیی یان به‌گشتی له‌سه‌ر ئه‌زموونی خودی مرۆفه‌که‌ کار بکات، به‌لام تا هونه‌رمه‌ند ته‌واوترو پینگه‌ش‌توو‌تر بیت، ئهو پیاوه‌ی ئازار ده‌چیرت و ئهو عه‌ق‌له‌ی که‌ داهینان ده‌کات، به‌ ته‌واوی له‌ ناو ئهو هونه‌رمه‌نده‌دا جیا ده‌بنه‌وه‌، تا عه‌ق‌ل به‌ته‌واوی ئهو هه‌ست و سۆزانه‌ هه‌رس ده‌کات و ده‌یانگۆریت که‌ که‌رمه‌سته‌ی ئه‌ون.

تیپینی ئه‌زموون ده‌که‌یت، واته‌ ئهو توخمانه‌ی که‌ ده‌چنه‌ ناو بوونی پالنه‌ر یان هاندهری گۆرانه‌وه‌ دوو جو‌رن که‌ بریتین له‌ سۆز و هه‌سته‌کان. کاریگه‌ری کاریک‌ی هونه‌ری له‌سه‌ر ئهو که‌سه‌ی که‌ چیرۆکی لێ

و مرده گریټ، ئەزموونیکە لە جوړدا جیاوازه له هەر ئەزموونیک که هونەری نەبێت. ئەو هوش لەوانەیه له یەک سۆز پیکبیت، یان تیکەلەیهک بێت له چەند سۆزیک و هەستە جوړاو جوړەکان پیکمەو پیکبیت، که رەگوریشەیی بۆ نووسەر له وشە یان دەستەواژە یان وینەیی تایبەتدایە، که دەشت بۆ دارشتنی ئەنجامی کۆتایی زیادبکریټ. یان لەوانەیه شیعرى گەورە بەبێ بوونی هیچ هەستیک بەهەر شیوەیهک بنووسریټ: که بەتەنها له سۆزو هەستەکانەو دارێژراوه. چامەیی پانزەیی دۆزمخى (برۆنیتۆ لاتینی) بەرجەستەکردنی سۆزى دیارو لەبەرچاوه لەو دۆخدا، بەلام کاریگەرییهکە، هەرچەندە وەک کاریگەری هەر کاریکی هونەری سادەیه، بەلام بەهۆی ئالۆزییهکی بەرچاوی وردهکارییهو بەدەست دێت. دوا چوارینەیی دوايی وینەیهک پیشکەش دەکات، هەستیک که به وینەیهکەو لکاوه، که هاتوو، که بەشیوەیهکی سادە له دەرەوئى ئەو پەرەینەسەندوو که له پیشیەو دێت، بەلام لەوانەیه له مێشکی شاعیردا پیشتر هەلواسرابێت تاکو تیکەلەیهکی گونجاو دەگاتە ئەوئى خۆی بۆ زیاد بکات. مێشکی شاعیر له راستیدا وەرگریکه بۆ وەرگرتن و کوکردنەوئى ژمارەیهکی بێ پایانی هەستەکان و دەستەواژەکان و وینەکان که لەوئى دەمیننەو تا هەموو ئەو تەنۆلکانەیی که دەتوانن یەکبگرن بۆ پیکهینانی ناوینەیهکی نوئى پیکمەو ئەمادەبن .

ئەگەر چەند بڕگەیهکی گەورەترین شیعر وەک نمونە بەراورد بکەیت، ئەوا دەبینیت که جوړاو جوړیټی چەشنەکانی پیکهاتن و یەکگرتن چەند گەورەیه، هەروەها دەبینیت هەر پێوەریکی نیمچە ئەخلاقى 'بەندبوون' چۆن ئامانجەکه له دەست دەدات، چونکه ئەو گەورەیی و چری هەست و سۆزەکان و پیکهاتەکان نیه، بەلکو چری پرۆسەیی هونەری و فشارە، ئەگەر گونجاو بێت بۆین، له سایهیدا ئەو تیکەلەبوونە روودەدات، که بەهێند وەردهگیریټ. ئەلقەیی پاولۆ و فرانسیسکا هەست و سۆزیکى دیاریکراو بەکاردههینیت، بەلام چری شیعرەکه شتیکی تەواو جیاوازه له هەر چرییهک له ئەزموونیکى گریمانەکراو که رەنگە ئەو کاریگەریه بدات که چرتر نیه له چامەیی بیست و شەشەم، واتە "گەشتی یۆلوسیسی"، که وابەستەیی راستەوخۆی هیچ هەست و سۆزیک نیه. له پرۆسیسی گۆرینی هەست و سۆزدا ئەگەری جوړاو جوړییهکی گەورە له ئارادایە، بۆ نمونە کوشتنی ئاگامینۆن، یان نازاری ئۆتیلۆ، کاریگەرییهکی هونەری پیشکەش دەکات، که بەروالەت نزیکتره له ئەسلێکی شیاو لەچاو ئەوئى چەند دیمەنیکى دانتی بێت. له ئاگامینۆندا، هەستى هونەری نزیک دەبیتەو له هەستى بینەریکی راستەقینە، له ئۆتیلۆدا هەستى هونەری نزیک دەبیتەو له هەستى خودی پالەوانەکه. بەلام جیاوازی نیوان هونەر و رووداو هەمیشە رەهایە. ئەو یەکبوون و تیکەلەبوونەیی که کوشتنی ئاگامینۆن نیشانی دەدات، لەوانەیه هەمان شیوەی گەشتی یولیسیس ئالۆز بێت. له هەردوو حالەتەکهدا تیکەلەبوونی توخمەکان روویداوه. شیعره لیریکهکهی جۆن کیتس کۆمەلێک هەستى تێدایە که هیچ پەيوەندییهکی تایبەتییان به بۆلبولەو نیه،

بەلەم بولبول لەوانەيە بەشيکی بەهۆی ناوہ سەرنجراکێشەکەيەوہ و بەشيکيشی بەهۆی ناوبانگەکەيەوہ،
بۆ کۆکردنەوہی ئەو ھەستانە پیکەوہ بەشداری و خزمەتی کردبێت.

ئەو تێروانیەيە کە من تێدەکۆشم بۆ ھێرشکردنە سەری، لەوانەيە پەيوەندی بە تیۆری میتافیزیکی
یەکێتی جەوھەریی رۆحەوہ ھەبێت: چونکە مەبەستی من ئەوہیە، کە شاعیر کەسایەتیەکی نیە بۆ ئەوہی
گوزارشتی لێبکات، بەلکو ناوەندیکی تاییەتی ھەيە، کە تەنھا ناوەندیکەو کەسایەتی نیە، کە تێیدا
کاریگەریەکان و ئەزموونەکان بە شێوازی تاییەت و چاوەرواننەکراو کۆدەبنەوہ. کاریگەریەکان و
ئەزموونەکان کە بۆ مرۆف گرنگن دەشیت لە شیعردا ھێچ جێگەيەک داگیرنەکەن و ئەوانەي لە شیعردا
گرنگن، دەشیت دەوریکی زۆر کەم لە مرۆفدا، لە کەسایەتیدا بگێرن.

من بڕگەيەک دەھێنمەوہ کە بەشی ئەوہ نامۆيە کە بە بایەخیکی نوێوہ لەبەر پرووناکی یان لە تاریکی ئەم
سەرنجانەدا بە وردی سەیری بکریت:

ئێستا من وابیردەکەمەوہ کە دەتوانم سەرزەنشتی خۆم بکەم

بۆ سەرسامبوونم بە جوانییەکەي، ھەرچەندە دواي

کاریکی نااسایی تۆلەي مردنی دەکریتەوہ،

ئایا کرمی ئاوریشم کارە زەردەکانی خۆی دەخاتە پێناوی تۆوہ؟

ئایا لە پێناوی تۆدا خۆی ھەلەدەوہشینیتەوہ؟

ئایا دەسەلاتەکانی پیاوانی خانەدان بۆ پاراستنی خانمان دەفرۆشرین

لە پێناوی سوودیکی کەمی ساتیکی سەرلێشێواندا؟

بۆچی ئەو پیاوہ رێگاوبانە خێراکان ساختە دەکات و،

ژیانی خۆی دەخاتە نیوان لیوانی دادوەرەوہ،

بۆ چاککردنی شتیکی لەم جۆرە پاریزگاری لە ئەسپەکان و پیاوہکان دەکات،

بۆ ئەوہی ئازایەتییان لە پێناوی ئەو خانمەدا نمایش بکەن؟ ..

لەم بڕگەيەدا (وہک ئەوہی دیارە ئەگەر لە چوارچیوہی خۆیدا وەربگریت) تیکەلەيەک لە ھەست و
سۆزی ئەرینی و نەرینی ھەيە. واتە سەرنجراکێشانێکی بەھیزی چر ھەيە بەرەو جوانی، ھاوکات

سەرسامبوونىكى بە ھەمان شىۋە چىر ھەيە بەو ناشىرىنىيەى كە لەگەلدا بەراورد دەكرىت و لەناوى دەبات. لەوانەيە ھاوسەنگى ھەستە دژبەيەكەكان لەم ھەلوئىستە دراماتىكىيەدايە ھەيىت، كە قسەكردنەكەى پىۋە گرپىدەدات، بەلام ئەم ھەلوئىستە بەتەنھا بۆ ئەو بەس نىيە. ئەمە، ئەگەر دەرپرېنىكى گونجاوبىت، ئەو ھەستە بنىادىيە، كە دراماكە دەستەبەرى دەكات. بەلام تەواوى كاريگەرييەكە و تۆنى بالادەست، دەگەرپىنەو بۆ ئەو راستىيەى كە ژمارەيەك ھەستى رەھابوون نزيكايەتيان ھەيە لەگەل ئەم سۆزەدا كە بە ھىچ شىۋەيەك لە ئاستى رووكەشدا ئاشكرا نىيە، كە لەگەلدا يەكدەگرىت و تىكەل دەيىت بۆ ئەو ھەستىكى ھونەرى نويمان پىبەخشن.

لە ھەست و سۆزە كەسيەكانى شاعىردا نا، واتە لەو ھەست و سۆزانەدا نا كە بەھوى رووداوە تايبەتەكانى ژيانىيەو دەوروژىنرىن، بەلكو شاعىر بە ھەر شىۋەيەك بىت ناياب و جىگاي بايەخ دەيىت. لەوانەيە ھەست و سۆزە تايبەتەكانى شاعىر سادە بن، يان كال و خاوبن، يان رووكەش بن، بەلام ھەست و سۆز لە شىعەرەكانىدا شتىكى زۆر ئالوز بىت، ئەمەش لە ئاستى ئالوزى ھەستى ئەو كەسانەدا نا كە لە ژياندا ھەستى زۆر ئالوز يان ئاسايىيان ھەيە. لە راستىدا، ھەلەيەكى ناباو لە شىعەردا ئەو ھەيە كە بەدواى ھەست و سۆزى نوئى مروفدا بگەريىت بۆ ئەو ھەستى گوزارشتى لىيكەيت. لەم گەرانەدا بۆ تازەگەرى لە شويىنى ھەلەو نەگونجاودا شتى چەوت و لە رىگادەرچوون ئاشكرا دەيىت. ئەرك و كارى شاعىر دۆزىنەو ھەستى نوئى نىيە، بەلكو بەكارھىنانى ھەستە باو و ئاسايىيەكان و بەكارخستنىانە لە شىعەردا، بۆ دەرپرېنى ئەو ھەستەى كە بە ھىچ شىۋەيەك لە ھەستە راستەقىنەكاندا نىن. ئەو سۆز و ھەستەى كە ھەرگىز شاعىر ئەزموونى نەكردوون، بە ھەمان ئاست خزمەت دەكەن ھەمان شىۋەى ئەو سۆز و ھەستەى كە پىيان ئاشنايە. لە ئەنجامدا دەيىت باوەرمان بەو ھەيىت، ئەو سۆز و ھەستەى كە لە ئارامىدا بە بىردەھىنرىتەو شىۋەيەكى نادروستە، چونكە نە ھەستە، نە بىرەو ھەيە، نە بەيى شىۋاندنى مانا، ئارامىيە. بەلكو چىرەوونەو ھەيە شتىكى نوئىيە كە لە ئەنجامى ئەو چىرەوونەو ھەيە سەرچاۋەى گرتوۋە، واتە ژمارەيەكى ھىجگار زۆر لە ئەزموون كە بۆ كەسى پراكتىكى و چالاك پىناچىت بە ھىچ شىۋەيەك ۋەك ئەزموون دەرەكەون. واتە چىرەوونەو ھەيەكە لە بەئاگايى و لە پىناوى مەبەستىكدا روونادات. ئەم ئەزموونانە "بەيدانەيىنرىنەو" و دواجار لە كەشكىدا يەكبىگرن كە تەنھا كەشكى ئارام بىت، چونكە ئەو بايەخدانىكى نەريىيە بۆ رووداۋەكە. بىگومان ئەمە تەواوى چىرۆكەكە نىيە. كۆمەلىك شتى زۆر ھەيە لە نووسىنى شىعەردا، كە دەيىت ھۆشيارانە و بە مەبەست بىت. لە راستىدا شاعىرى خراپ بەزورى لەو شويىنەى كە ئاسايى بىئاگايە، پىۋىستە بەئاگا بىت، لەو شويىنەى بەئاگايە پىۋىستە بىئاگا بىت. ھەردو ھەلەكە بەلاى ئەو ھەستە دەچن كە شاعىر بىكەن بە "كەسى". شىعەر دەرپرېاندنى ھەست و سۆز نىيە، بەلكو راكردنە لە دەستى ھەست و سۆز. شىعەر دەرپرېنى كەسايەتى نىيە، بەلكو راكردنە لە دەستى كەسايەتى.

به‌لام بیگومان تهنه‌ی ئه‌وانه‌ی که‌سایه‌تی و هه‌ست و سۆزبان هه‌یه، ده‌زانن خواستی را‌کردن له ده‌ستی ئه‌م شتانه چی ده‌گه‌یه‌نیت.

- ۳ -

ئه‌م وتاره پێشنیاری ئه‌وه ده‌کات که له سنووری میتافیزیک یان سوفیتیدا بوه‌ستیت و خۆی له‌م جۆره ده‌رئه‌نجامه پیا‌ده‌کردنه‌دا سنووردار بکات، وه‌ک ئه‌وه‌ی که که‌سی به‌رپر‌سیار بایه‌خ به‌ شیع‌ر ده‌دات، ده‌توانریت جی‌به‌جی بک‌ریت. گواسته‌وه‌ی سه‌رنج و بایه‌خ‌دان له شاعیره‌وه بۆ شیع‌ر ئامانجیکه جی‌گای ستایشه: چونکه ده‌بیته هۆی خه‌م‌لان‌دنیک‌ی دادپه‌روه‌رانه‌تر بۆ شیع‌ری راسته‌قینه، بۆ باش و خراپ. زۆر که‌س هه‌ن که ده‌رب‌رینی سۆزو هه‌ستی راسته‌قینه له شیع‌ردا به‌رز ده‌نرخینن، ژماره‌یه‌کی که‌م‌تریش هه‌ن که ده‌توانن ته‌کنیک‌ی به‌رز هه‌لبه‌سه‌نگینن. به‌لام که‌سانیک‌ی زۆر که‌م ده‌زانن که‌ی کاتی ده‌رب‌رینی هه‌ست و سۆزی گرنگه، واته ئه‌و هه‌ست و سۆزه‌ی که ژیا‌نی له شیع‌ره‌که‌دا‌یه نه‌ک له می‌ژووی شاعیردا. هه‌ستی هونه‌ر نا‌که‌سی‌تیه. شاعیر ناتوانیت بگاته ئاستی نا‌که‌سی‌تی به‌بی ئه‌وه‌ی به‌ ته‌واوی خۆی را‌ده‌ستی ئه‌و کاره بکات که ده‌بی ئه‌نجام بدریت. پینا‌چیت شاعیر بزانی‌ت چی ئه‌نجام ده‌دریت، ئه‌گه‌ر له شتی‌کدا نه‌ژی که تهنه‌ی ئیستا‌نیه، به‌ل‌کو ساته‌وه‌ختی ئیستای را‌برد‌ووه، ئه‌گه‌ر ئه‌و به‌ ئاگا نه‌بی‌ت، نه‌ک له‌وه‌ی که مر‌د‌ووه، به‌ل‌کو له‌وه‌ی که به‌راستی له ئیستادا ده‌ژی.

سه‌ر‌چاوه/

T. S. Elliot, The Sacred Wood: Essays on Poetry and Criticism, London, Methuen and Ltd, 1920, pp. 42-54.